

Amsterdam, 26 mei 2024

Lieve Ekklesia gemeenschap,

Ik wilde jullie bedanken voor jullie samen zijn. Ik heb 2,5 jaar mogen aanschouwen hoe jullie er hier wekelijks voor elkaar zijn. Het was zowaar het meest regelmatige in mijn leven. Mijn interesse in de gemeenschap is er sterk mee gegroeid, het samenkomen is niet vanzelfsprekend in mijn omgeving en het zou velen zo goed doen. Bedankt voor jullie goeie intenties en jullie fijne continuïteit in specifieke koffievoorkeuren: koffie in een glas met een beetje koud water, alleen heet water, een dubbele espresso met een glas water waar maar één slokje uit verdwijnt en een schotel voor een zelf meegebracht croissantje, een cappuccino met extra hete melk... Ik zal jullie niet vergeten! :)

Ik heb een gedicht voor jullie geschreven, over mijn wensen voor de mens. Toen ik het terug las zag ik in hoe jullie al bezig zijn deze te vervullen.

ik hoop stiekem dat mensen
mensen zullen worden
mensen waar ik altijd van hoorde
die hun afspraken na zouden komen
elkaar helpen, al lijkt het niks te helpen
die samen - werken, gevend
om deze wereld
maar nog liever hoop ik
dat mensen kinderen zullen worden
niet zomaar kinderen
want sommige waren al onbeholpen mens
kinderen die ongefilterd eerlijk zijn,
ja ook over welk koekje ze willen en dat de koffie stinkt
maar vergeet niet, ook naar zichzelf
want ze identificeren zich nog niet
met alleen zelf
een kind dat de lieve gezichten onderscheidt
van de gemene
dat speelt om te blijven spelen
die haar grenzen kent
omdat ze nog niet is verdwaald
in de ongrijpbare lagen
van wat vóór haar bedacht is
dat hoop ik

Heel veel liefs Roya Hes